

2 | 2008

časopis o psech a lidech

psí kusy

■ Kam na hory?

■ Psí agentka
FBI

■ Encyklopedie:
Dobrman

■ To je tanec!
Dogdancing

Jak se žije se psem

Wabi Daněk

35 Kč

LUČANY – VÍC, NEŽ PSÍ DOMOV

Pokud budu v příštím životě zvířetem, týraným, nechtěným nebo jen zatoulaným, jedno vím jistě. Zamířila bych do útulku Dášenska v Lučanech nad Nisou. Tam by mě přivítali s otevřenou náručí. Nejen, že bych dostala najíst, napít a teplý pelíšek, ale hlavně dostatek lásky. Jsou tam totiž dvě velmi přívětivé a moc milé dámy, které mají, zdá se, bezedná srdíčka.

Když jsem před dům přijela, byla jsem překvapena, že vidím pouze dva kotce v horní části rozlehlé zahrady. Zajímalo mě, kde jsou ostatní pejsci. Štěkot na uvítanou totiž odpovídal minimálně desítkě chlupáčů. Poté jsem zjistila, že za domem, který obývá rodina Kubišťů, je další, menší, jenž slouží jako domov více než třicítce psů, několika kočkám a momentálně i pár ježkům.

Kočky mají udělanou klec přes půl místnosti, která jim zajišťuje dost prostoru. V nich jsou různé vytvořená patra, na nichž jsou drápadla, hračky a pelíšky. Majestátně a bez

většího zájmu, tak jak to umí jen kočičky, koukaly na nově příchozího a vůbec se nenechaly vyvést z míry rachotem, který způsobili pejsci.

S ohromným štěkotem si říkali o pohlázení, předháněli se, kdo vyskočí výš a kdo zvítězí v počtu olíznutí. V dalších dvou místnostech byli rozestavené momentálně prázdné klece, něco jako menší kotce. Dozvěděla jsem se, že tam je většina pejsků ustájených, pokud se kamarádi, tak po dvou. Je to pro ně velká výhoda, v zimě se jim topí a simulují to prostředím bytu. O to jednodušší je případný přechod do domácího prostředí, což se týče hygieny. Zadními dveřmi se pak vychází do horní části zahrady, kde mají pejsci vytvořený výběh. Tam je

momentálně nejveseleji. Je tam spousta míčků, gumových hraček a všichni mi je nesou ukázat.

Ukázkově funguje hierarchie smečky. Nikdo se nepere, tenky jsou se psy pohromadě, jediné, co tu poškáče, je spousta psích rozesmátých čumáků. Jak jsem se později dozvěděla, všichni psi jsou zhruba dva měsíce po příchodu do útulku kastrováni. Z výběhu zpátky na zahradu s námi šlo pár pejsků. Tam mi byli představeni další obyvatelé této rozrostlé zvířecí rodiny – Chip a Dale. Dvě veverky, které do záchraně stanice před půl rokem přinesli nějací lidé jako malá, ještě neodchovaná mláďata. Dagmaru Holanovou miluji a je jediná, jejíž přítomnost snesou s naprostým klidem. Jejich největší zábavou je, když jí můžou rozvazovat tkaničky.

Nebezpečné útěky

Následovalo seznamování s jednotlivými pejsci. Začali jsme u již zmíněných venkovních kotců. V prvním byl statný německý ovčák, který mi byl představen jako Bart. Je velmi hodný, ale zastane také roli spolehlivého hlídače. Sila je na něm vidět od pohledu, odložila ho sem rodina z Prahy. Jeho pán dlouhodobě onemocněl a příbuzní se o něj nemohou postarat. Jeho soused, zlatý retrievr, je nalezenec. Je mladý a temperamentu má na rozdávání.

*Nebudeme
psy vystavovat
dalším stresům*

Byl nalezen na Štědrý den, obě majitelky si myslely, že se u nich dlouho neohřeje, ale zatím se po něm nikdo nesháněl. Podle nich je jak Štědrý den, tak Silvestr pro psy velmi stresující. Petardy a ohňostroje dokážou způsobit útěky jinak bezproblémových psů, ti jsou pak ve své vyplašenosti schopni uběhnout i několik desítek kilometrů.

To, jak je pro ně takové cestování nebezpečné, nemusím ani psát. Během letošního Štědrého dne měla stanice sedm přírůstků, po novém roce jich čekají ještě více. Další nalezenec je Elsa. Chvilí jí trvalo, než se ode mě nechala pohladit a já se mezitím dozvěděla její příběh. „Elsa je naše, tu už nedáme. Je

velmi ostražitá, tady na zahradě sice bude létat a hrát si s ostatními psy, ale vzít ji na vodítko a jít s ní směrem k bráně, okamžitě zpanikaří a bude schopná se na obojku uškrtit. Už nikdy nepřijme venkovní svět, jediné místo, kde je šťastná, je tady a my jí nebudeme vystavovat dalším stresům.“ popisuje Dagmar. „Jednou jsme se jí snažily umístit. Vybrali si jí velmi milí mladí lidé, ale druhý den na to v pět ráno nám pani volala. Elsa vyváděla jak pomínutá, tak jsme pro ni ihned jely. Byl to první a poslední pokus o její adopci. Když se sem vrátila, byla neuvěřitelně šťastná, a tak jsme se s mamkou rozhodly, že rozšíříme naši stálou smečku a nebudeme ji nabízet.“ vzpomíná.

Sedmnáct psů v rodině

Jak jsem zjistila, momentálně je v útulku 32 psů. Umístit se podaří okolo stovky měsíčně. Stálou smečku tvoří 17 psů. Ve velké většině případů jsou psi handicapovaní, staří, o které není zájem, nebo ti, kteří za sebou mají otřesné zážitky a adopce by pro ně byla další velký stres. Kromě Eisy do ní patří například také Valentýnka. Tu našli v objektu jisté jablonecké firmy čtrnáctého února, proto to jméno. Ležela tam v sutinách polomrtvá s podřezaným krkem. V ráně na krku měla spoustu úlomků z cihel. Podstoupila složitou operaci a dnes si vesele užívá života. Její kamarád Čenda zase nemá zadní nohu, přišel o ni kvůli sněti. Za to má něco jiného, svou lásku Janičku. Obyvají spolu jeden kotec. A jak Dagmar popisuje, večer je zavírají se slovy „hajdy do garsonky, manželé“.

Abych vám popsala příběhy všech pejsků, kteří měli to štěstí a dostali se do této stanice, nestačilo by mi na to celé číslo Psích kusů. Jak mi Dagmar prozradila, příběhy si zapisuje a ještě bude mít někdy čas, ráda by vydala knihu. Můžeme jen doufat, že opuštěných a týraných zvířat bude čím dál méně. Hlavně kvůli nim samotným a také proto, aby se tyto příběhy neodehrávaly doopravdy, ale už pouze a jen na papíře.

Dennodenní boj

Záchraná stanice v Lučanech řeší spoustu problémů hlavně proto, že není pod správou města. Odchytkovou službu poskytují pro Jablonec nad Nisou a některé obce v okolí. Pláceno mají pro psy prvních jednatřicet dní pobytu v útulku. Pokud se

Útulěk pro opuštěná zvířata Dašenka

Lucany nad Nisou 627
Tel: 483 300 208
GSM: 605 472 619
kzutulěkdašenka@seznam.cz
www.dašenka.unas.cz
bankovní spojení: 78-5601360267/0100

Příběhy ztracených duší

pejsek do té doby neumí, další dny, týdny a mnohdy i roky jdou na reži stanice. Fungují tak vlastně jen díky sponzorům. Těmi jsou jak lidé, kteří přinesou konzervu a pytlík piškotů, tak ti, kteří dávají větší dary. Spousta se jich vybere při akcích, které se v záchrané stanici pořádají. Mezi největší patří i tradiční mikulášská nadílka. Letos se tu milovníci zvířat sešli již podesáté. Například studenti na gymnáziu v Tarvačce každoročně uspořádají sbírku a za vybrané peníze nakoupí pro zvířata krmení.

Podle slov provozovatelek mají jednoho velkého sponzora. „Bez něj by nám bylo ouvej,“ svěřila se Dagmar s tím, že jde o soukromého podnikatele z Prahy. „Jednoho dne našel na síni psa a přivezl ho k nám. Porozhlédl se zde a od té doby se všem našim svěřencům stará o krmení,“ popsala. Velká pomoc pro stanici je i pravidelné natačení pořadu Chcete mě. Marta Kubišová je přítelkyní obou dam a pomohla jim i svým pěveckým vystoupením v místním kostele.

Pomocníci štěstí

Výčet aktivit matky a dcery je mnohem širší. Je jim jasné, že čím více se o jejich stanici bude vědět, tím méně se budou muset obávat o budoucnost svých svěřenců. Z toho důvodu se z nich staly také výborné organizátorky a manažerky. Záchraná stanice pořádá exkurze pro školy, dětské domovy a domovy dětí a mládeže. Od roku 1999 pořádají akci Jablonecký voříšek. Ta se těší velkému zájmu a navštěvuje ji stále více lidí, ať už účastníků či diváků.

Setkávají se tam se svými bývalými psími svěřenci, kteří mnohdy úspěšně soutěží v různých kategoriích. „To je pro nás největší odměna, když vidíme šťastné psy se svými rodinami,“ vypráví Dagmar se spokojeným úsměvem na tváři. Najednou jí úsměv na tváři ztuhne. „Ovšem pokud k nám přijdou lidé, jako se to stalo nedávno, a pronesou, že si tedy nějakého psa vyberou, abychom se ho zbavili, nemám s nimi slitování a ženu je odsud. Řekla jsem jim, že tady u nás nenajdou jediného psa, kterého bychom se my chtěli zbavit. Koukali na mě jak na blázna, když jsem jim přibouchla branku před nosem,“ rozohňuje se.

*Psi nám vždy
spraví náladu*

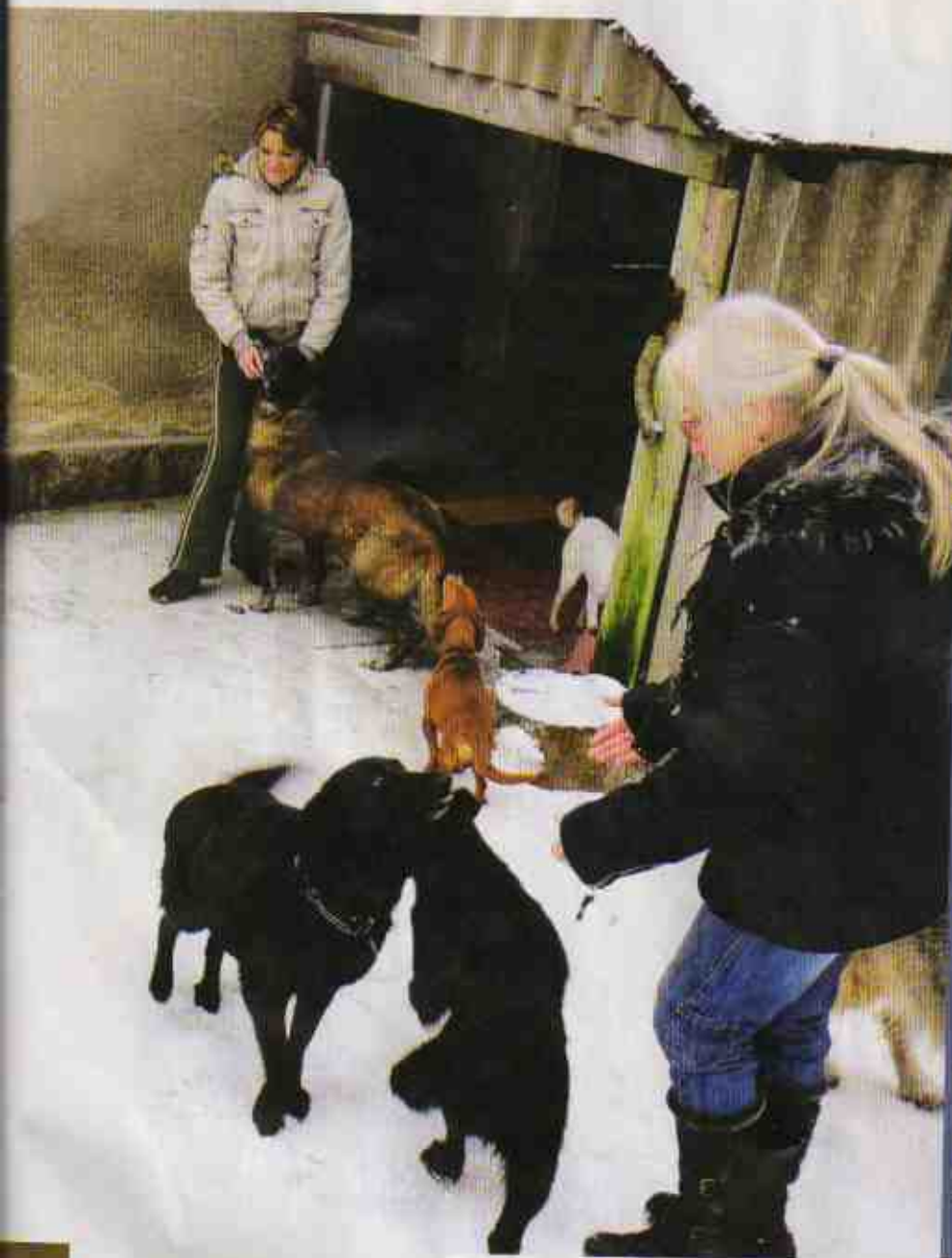
Do výčtu lidí, kteří jim pomáhají, patří vedle Marty Kubišové další osobnosti jako Zdeněk Srstka, Zuzana Paroubková a Vlastimil Harapes, který je dokonce patronem akce Jablonecký voříšek. Na „voříšciádě“ nechybí každoročně také módní přehlídka posledních psích modelů. Na žádné zatím nechyběla fenka Zuzanka, takový maskot útulku. Je v něm od začátku a dá se o ni říci, že je spoluzakladatelkou. K desátému výročí založení záchrané stanice byla uspořádána oslava, ze které se vysílal pořad „Chcete mě“ naživo. Když jsem se obou majitelek zeptala, co nejvíce jejich útulek postrádá, dostalo se mi jednoznačné odpovědi – „peníze“.

Venkovní výběh pro celou smečku

Burák je psí děta

Útulek pro opuštěná zvířata

v Lučanech nad Nisou vznikl v roce 1997. Bylo to dva roky poté, co Dagmar Holanová a její dcera Dáša Kubištová založily Jabloneckou ligu na ochranu zvířat. Vztah ke zvířatům se v této rodině dědí z generace na generaci. Jak Dagmar starší prozradila, její dcera nosila do panelákového bytu zvířátka od malička. Zatoulané kočky, psy, ale i zraněné ptáky. Je jedním z lidí, kteří si své sny píší. V dospělosti si udělala na brněnské veterinární univerzitě kurz na odchyt zvířete a záchraně zvířat se věnuje dodnes. Začala spolupracovat s různými organizacemi na ochranu zvířat a záchranými stanicemi. Po nějakém čase se s maminkou rozhodly prodat, co se dalo a koupit dům v obci Lučany. Na vlastní zahradě vyrostl útulek a záchraná stanice v jednom pro tyraná a opuštěná zvířata. Jmenuje se, jak jinak, než po svých dvou zřizovatelkách – Dášenka.

„Například na opravu auta, které máme na odchyt, dávám dohromady po stokorunách. Jsme rádi za každý peníz, který nám přijde, ale stejně tak za každý piškot, který lidi přinesou. Nešly jsme s mamkou do toho s tím, že vyděláme peníze. Ale kolikrát, když není ani na zaplacení sociálních odvodů, je nám těžko. Pak se vždycky vydáme mezi pejsky a ti nám správi náladu. Když je vidíme šťastně, víme, že ten boj stojí za to,“ míní.

Pomoc nejen pro zvířata

Dagmar Kubištová nevolají lidé jen pokud najdou zraněné nebo ztracené zvíře. Nedávno měla telefonát z jedné základní

školy. Ředitel jí žádal o pomoc. Zaslýchli totiž, že nějakí jeho žáci týrali kočku. Dagmar se tam rozjela a uspořádali společně s učiteli pro žáky besedu o ochraně zvířat a jejich týrání. Pořádání besed na školách se stalo pro Dagmar běžnou součástí její práce. A nejen to, jezdí také do domovů důchodců. Navštěvuje spolu se Zuzankou staré lidi, kteří mnohdy kvůli žití v domově důchodců museli své zvíře dát pryč. „Zuzanka si naprosto užívá pozornost a puťuje z jednoho klína na druhý. Přitom babičky a dědové jsou šťastní, že mají alespoň na chvíli pejska na pomazání. Mnohé z nich, podle ošetrovatelky, naše návštěva dokáže vytrhnout z letargie,“ vypráví Dagmar.

Dámy s velkým srdcem

Dagmar Holanová se svou dcerou Dagmar Kubištovou provozují záchranou stanici pro opuštěná a týraná zvířata již jedenáctým rokem. Rozdávají lásku plnými hrstmi a nejen psi, ale i ostatní zvířata u nich našla plnohodnotný, ať už přechodný nebo stálý domov. Přeji jim za celou naši redakci, čtenáře i všechny milovníky zvířat hodně sil do budoucna. Před oběma dámami smekám. Kdyby měl v sobě každý člověk desetinu citu ke zvířatům co ony, nebyla by jejich práce potřeba.

Text a foto: Andrea Kašíková

Burák**Sisinka****Bára****Cecilka****Norek****Tapka****Asta****Nikita****Miša**

Sisinka je malého vzrůstu, velmi přítulná a milá. Je to kříženec špice s veselými očima a velkýma ušima.

Bára je kříženec středního vzrůstu. Má ráda děti a pohyb. Hodí se do akčně založené rodiny. Je veselá a má rád ostatní pejsky.

Cecilka je malý jarek, jak o ni říká pani Kubišova, má dobijací baterky. Potřebuje paníčka, který je doma a bude se jí věnovat. Za péči a pozornost se vám bude odměňovat veselým psím úsměvem.

Norek se ocílil v útulku po zemřelé majitelce. Je starší a tím pádem svůj a navíc je to typický jezevčík. Nedoporučuji ho k malým dětem, které ještě neví, co si k pejskům mohou a nemohou dovolit. Jinak je velmi milý a bude klidným společníkem.

Tapka je střední, devítiletý, kastrováný pudl. Měl by ho mít člověk s dostatkem času. Je to trochu útekář. Ale obejde si svou trasu a vždy se spokojeně vrátí, proto je ze začátku nutné venčení na vodítku.

Asta je fenka německého ovčáka odebraná majitelce kvůli týraní. Ta jí tři roky držela zavřenou doma a nevenčila ji. Přesto je Asta čistotná. Je velmi veselá, milá a přizpůsobivá, jak jen to ovčáci umí.

Burák je devítiletý kříženec. Nehodí se k dětem, je svůj a chce svůj klid. Hodí se k lidem, kteří na něj budou mít čas a budou mu věnovat pozornost. Za to jim bude správným parťákem a hlídačem.

Nikita je veselá sedmiměsíční fenka, která má energie na roztávání. Temperament by se u ní dal určitě dobře zuročit

na kynologickém cvičišti buď v agility nebo jiném psím sportu. Potřebuje hodně pohybu. Pokud si ji vezmete, získáte toho „nejšťastnějšího“ a nejveselějšího parťáka.

Miša je psi babička. Do útulku ji přivezli za pět minut dvanáct. Byla uprostřed komplikovaného porodu. Podstoupila operaci a dlouho se léčila antibiotiky. Dnes už je v pořádku, je čistotná a moc milá. Tím, že si ji vezmete, získáte klidného a vyrovnaného společníka.

Všichni pejsci žijí v útulku ve vytápěném prostředí, proto je nutné myslet na to při případném odběru. Hlavně teď v zimě, když jsou venku mrazy, nebyl by pro pejska tento přechod možný.